

'De kracht van vrouwen' door Denis Mukwege

Een verhaal van moed en veerkracht

Denis Mukwege is een Congolees gynaecoloog en behandelt de gevolgen van seksueel geweld tegen vrouwen in oorlogsgebieden. Op 10 december 2018 ontving hij, samen met de jezidische mensenrechtenactiviste Nadia Murad Basee*, de Nobelprijs voor de Vrede voor hun inzet om een einde te maken aan seksueel geweld tegen vrouwen als oorlogswapen. Zij hebben alles op het spel gezet om vrouwen te helpen en te eren.

In zijn boek *De kracht van vrouwen* beschrijft Denis Mukwege het fysieke geweld tegen vrouwen en wat hij doet om de gezondheid en veiligheid voor alle mensen te verbeteren. Hij beschrijft hoe meisjes en vrouwen worden kapotgemaakt, onderdrukt en uitgebuit. In alle mogelijke bewoordingen vertelt hij ook hoe zij daarna met enorme veerkracht hun leven weer zinvol maken. De vrouwen geven hem hoop en daarom heeft het boek de titel *De kracht van vrouwen*.

Zijn focus op de kracht van vrouwen zie je ook terug in de inhoudsopgave. Hoofdstukken hebben titels als 'Crisis en veerkracht', 'Pijn en kracht' en 'Je stem laten horen'. Je leest je ook hoe mannen gebruik maken van hun genderprivileges, hun status nooit ter discussie stellen en hun enorme machtsmisbruik.

Het is een veelomvattend en emotioneel geladen boek. Je leert deze arts kennen en zijn geschiedenis, maar vindt ook informatie over de politieke en sociale omstandigheden die vrouwen tot oorlogswapen maken. De verhalen van vrouwen zelf

maken veel indruk en zijn zeer pijnlijk. Ze worden verkracht, gefolterd en verminkt. Hoe krijgen vrouwen hun leven dan weer op de rails? Dat beschrijft Denis Mukwege onophoudelijk. Hij geeft talloze voorbeelden van vrouwen en meisjes, die ondanks alles, weer fysiek herstellen, hun opleiding afmaken, een studie gaan doen en andere vrouwen en kinderen helpen. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor Bernadette, die verkracht werd, met een mes bedreigd en tenslotte beschoten werd in haar vagina. Ze moest vier keer geopereerd worden. Maar ze zet door en wordt uiteindelijk anesthesiste. *“Na alles wat ik heb doorgemaakt, na alle hulp die ik heb gekregen, wil ik iets voor anderen doen”*, zegt Bernadette.

Vrouwen als Bernadette hebben buitengewone innerlijke reserves van veerkracht. Het vormt de hoofdmoot met het boek. In het nawoord schrijft Denis Mukwege: *“Ik droom van een maatschappij waarin onze moeders gezien worden als de heldinnen die ze zijn, waarin meisjes op onze kraamafdeling net zo verwelkomd worden als jongetjes en waarin vrouwen opgroeien zonder angst voor geweld.”*

Dat is een geweldig perspectief, maar heeft nog een lange adem nodig.

Uitgeverij De Bezige Bij, 2021

Pagina's 334

Vertaald uit het Engels door Ineke Braakman, Marjolein Hazelzet en Marianne Palm (The Power of Women)

ISBN 978 9403 154 817

Recensie door Paulien den Bode, november 2022

* Eerder verscheen op deze website een recensie over *Ik zal de laatste zijn* van Nadia Murat, die samen met Denis Mukwege de Nobelprijs voor de Vrede won, zie:

[‘Ik zal de laatste zijn’ door Nadia Murad](#)